

בראשית - לא ע"א

ג' שנים-ש"א: קעה
ה חשות

ולקנוב, ועל זה בתוכו (במדבר א)
ושנור הקנור יומת.
ב' של בראשית היא גודלה. ר' יוסי שאל אותו ואמר, ששת ימי בראשית הלו ששבינו מהם?
אמר לו, הינו מה שבחות ההלם (ח) ארץ לבנון אשר נטע. במו שהארזים הלו יוצאים מן לבנון, אך גם אוטם ששה ימים יוצאים מן בראשית.

וששת הימים העליונים הלו, הפסוק פירושו, שכתוב (דברי הימים-אכט) לך הי' הגדלה והגבורה והתפארת וגוי. כי כל - זה צדיק. בשמים - זו תפארת. ובארץ - זו כנסת ישראל, כמו מרגומו: שאוחזו בשמים ובארץ. כלומר, שיסוד העולם שנקרה כ"ל, הוא אוחזו בתפארת שנקרה שםים, ובארץ שנקרת כנסת ישראל. ועל זה בראשית. ב' ראשית היא (חכמה, כמו שתרגם יונתן בראשית - בchap[ה]) בוגל שהיא שניה לחשבון, ונקרת ראשית בוגל שפטר עליזון זה טמיר הוא ראשון. ועל שלא נכנס בחשבון, הראשית היא שני. בוגל זה ב' ראשית. ועוד, כמו שכך מה עליונה היא ראשית, גם כך מכמה תחתונה גם היא ראשית. וכך אין להפיד ב' מן ראשית.

לבראשית קוראים לו מאמר וכך זה. וששה ימים יוצאים מפענו ונכללים בו, ואלה נקרים כמו שאללה האחים. ברא אליהם - וזה שבחות ונחר יצא מעין להשקות את הגן. מה זה להשקות את הגן? להשקותו ולקיים אותו בכל מה שהוא.

אללים - אללים חיים, שמשמעם בראשית ברא אללים וዳי על ידי אותו נהר ברי להוציא הכל ולהשקות הכל. את השמים -

ועל דא כתיב, (במדבר א) והזר הקרב יומת. בית דבראשית רברבא. רבי יוסי שאל ליה. ואמר hei שיפא יומין בראשית דקה תנין מאן אנון. אמר ליה הינו דכתיב (תהלים י) ארץ לבנון אשר נטע. כמה דאלין ארין נפקין מן לבנון. וכי גמי אנון שיפא יומין נפקין מן בראשית.

אלין שיפא יומין עלאין קרא פריש לוז דכתיב, (דברי הימים א כט) לך יי' הגדולה והגבורה והתפארת וגוי. כי כל דא צדיק. בשמים דא תפארת. ובארץ דא כנסת ישראל. בתרגומו די אחד בשמי ובארעא. כלומר דיסודה דעתמא דאקרי כל, והוא אחד בתפארת דאקרי שמים, ובארץ (דף לא ע"ב) דאקרי כנסת ישראל.

על דא בראשית, ב' ראשית היא (חכמה, בפה ותרגם יונתן בראשית בchap[ה]) בגין דאייה תנינא לחושבנא ואקרי ראשית. בגין דהאי כתרא עלאה טמירא היא קדמאתה. ועל דלא עיל בחשבנא, תנינא הויל ראשית. בגין דא ב' ראשית. ועוד כמה דחכמה עלאה אייה ראשית. חכמה תפאה ראשית גמי הויא. ועל דא לית לאפרsha ב' מן ראשית.

בראשית מאמר קריין ליה והכי הוא. ושיפא יומין נפקין מינה ואתכלין ביה. ואلين אקרין בגונא דאלין אחרני. ברא אלהים. ברא אלהים דכתיב ונחר יצא מעין להשקות את הגן. מי להשקות את הגן לאשכח ולקימא ליה ולאסתכלא ביה בכל מה דאצטריך.

אללים אללים חיים, דמשמע בראשית ברא אללים ודא על ידא דההוא נהרא בגין לאפקא כל ואשכח כל. את השמים -